

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
3465-14

meddelad i Stockholm den 9 november 2015

SÖKANDE

Kopparberg Mining Exploration AB

Ombud: Advokat Jan Eriksson
Alrutz' Advokatbyrå AB
Box 7493
103 92 Stockholm

KLANDRAT AVGÖRANDE

Regeringens (Näringsdepartementet) beslut den 12 juni 2014, N2013/1643/FIN, avseende överklagande av bergmästarens beslut om bearbetningskoncession för området Håkansbodagruvan K nr 1 i Lindesbergs kommun, Örebro län, se bilaga (här borttagen)

SAKEN

Rättsprövning

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen förklarar att regeringens beslut ska stå fast.

YRKANDEN M.M.

Kopparberg Mining Exploration AB ansöker om rättsprövning av regeringens beslut och yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ska upphäva beslutet och återförvisa ärendet till i första hand bergmästaren och i andra hand regeringen för ny handläggning. Bolaget anför sammanfattningsvis följande.

Dok.Id 165653

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00
E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

Den grundläggande frågan i ärendet är om det på grund av fyndighetens belägenhet föreligger hinder mot den ansökta koncessionen samt om bergmästaren och därefter regeringen har gjort en korrekt bedömning av denna fråga. Bergmästaren avslög ansökan om bearbetningskoncession på grund av en felaktig tillämpning av arronderingsbestämmelsen i 4 kap. 2 § minerallagen (1991:45). Prövningen skedde på ett otillräckligt underlag eftersom någon kommunikering av ansökan aldrig skedde och bolaget inte heller gavs möjlighet att argumentera i frågan om lämplig arrondering. I beslutet togs dessutom felaktigt hänsyn till minerallagens skyddszonsbestämmelser, vilka endast ska beaktas vid ansökningar om undersökningstillstånd. Trots dessa brister återförvisades inte ärendet till bergmästaren och regeringen har inte närmare redogjort för varför detta inte skedde. Regeringen har i sitt beslut inte hänfört sig till skyddszonsreglerna, utan i stället grundat beslutet på nya uppgifter som inte var tillgängliga vid bergmästarens prövning. Det innebär ett åsidosättande av instansordningsprincipen. Regeringen har dessutom gjort en felaktig bedömning av anförda omständigheter och enbart beaktat Lovisagruvans uppgifter.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Av 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut framgår att en enskild får ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen. Enligt 7 § ska Högsta förvaltningsdomstolen upphäva regeringens beslut om det strider mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett eller som klart framgår av omständigheterna. Detta gäller dock inte om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet.

Rättsprövningen innefattar, förutom ren lagtolkning, även sådana frågor som faktabedömning och bevisvärdering samt frågan om beslutet strider mot kraven på saklighet, opartiskhet och allas likhet inför lagen. Prövningen omfattar också fel i förfarandet som kan ha påverkat utgången i ärendet. Om de tillämpade rättsreglerna är så utformade att det föreligger en viss handlingsfrihet vid besluts-

Mål nr
3465-14

fattandet, omfattar rättsprövningen frågan om beslutet ryms inom handlingsfriheten (jfr prop. 1987/88:69 s. 23–25 och 234).

Enligt 4 kap. 2 § första stycket minerallagen ska bearbetningskoncession meddelas, om en fyndighet som sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt har blivit påträffad och fyndighetens belägenhet och art inte gör det olämpligt att sökanden får den begärda koncessionen.

Den aktuella bestämmelsen i minerallagen är allmänt hållen och ger ett förhållandevis stort utrymme för bedömning. Det har i målet inte kommit fram att regeringen vid beslutsfattandet skulle ha felbedömt fakta eller överskridit gränserna för det handlingsutrymme som föreligger i ett ärende om bearbetningskoncession. Det har inte heller kommit fram att det vid handläggningen förekommit något fel som kan ha påverkat utgången i ärendet. Regeringens beslut kan därför inte anses strida mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett. Det framgår inte heller klart av omständigheterna i målet att beslutet på annat sätt strider mot någon rättsregel. Regeringens beslut ska därför stå fast.

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Margit Knutsson, Kristina Ståhl, Per Classon och Leif Gäverth.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Malin Bergström.